

Innsbrucký Colt-rozměry a možné varianty

V.Pintera

. Celkový počet vyrobených kusů revolveru KKP údajně nepřesahoval 1000 kusů (některé prameny uvádí až 1200 kusů, z toho pro civilní trh 200 ks). Podělíme-li 1000 : 7 (počet roků produkce), vyjde nám, že produkoval 143 kusů ročně, tedy asi 12 kusů měsíčně.

Napodobeniny- Není jasný vztah mezi Ganahlem jako držitelem licence a privilegia (oprávnění k výrobě) a dvěma obchodníky-**Peterlongo a Jester**. Tito rovněž v Innsbrucku ve stejné době vyráběli revolvery Coltova typu označené svými jmény, které ovšem vyjma mizerné kvality vypadaly jinak než revolvery Ganahl. Uvádí se, že šlo o hrubé napodobeniny Ganahlova výrobku. V r. 1861 RU námořnictvo poptávalo 358 těchto napodobenin, ale pro nekvalitu je odmítlo. Nakonec je koupil a opravil Gasser. (Zajímavé je, že jeden Peterlongův revolver byl nalezen po bitvě u Gettysburghu).

Peterlongo byl na rozdíl od Ganahla významný Innsbrucký zbrojír, jenže to v r. 1849 nebyl člověk průmyslové revoluce s masovou výrobou, nýbrž šikovný řemeslník tradičně tvořící autorská díla asi tak, jak bylo zvykem do příchodu Colta v Anglii. V Tyrolích ve Voralerbergu kam patří město Innsbruck byla objevena železná ruda a v uvedené době tam stály hutě. Pokud za takového stavu věcí v tom místě vznikla ještě strojná továrna, pak její majitel mohl spojit odlévání železa s jeho opracováním.

Část technická

KKP revolver-výrobní provedení-

Standardní povrchovou úpravou revolverů byla **namodralá hlaveň a válec s barevně vytvrzeným rámem, který byl spíše matnou černou barvou** typickou pro kalení olejem, místo živějších barev spojených s kalením vodou. Úchyty byly lakované z tvrdého dřeva a při pohledu na zrno hrstky známých příkladů se zdá, že šlo o rakouský buk.

Standardní vojenský revolver byl vydán důstojníkům s koženým pouzdem a obdržel jen drobné ozdoby. Marcot & Paxton ve své knize poznamenávají, že **časné zbraně měly hladké válce, zatímco pozdější zbraně mají kolem válců lehce vyryté pásy**. Zbraně nabízené k „civilnímu“ prodeji, z nichž většinu pravděpodobně získaly i důstojnické, byly typicky elegantněji zdobené a byly často obloženy a nabízeny s různými doplňky. Některé zbraně byly vyrobeny **s pevným hledím na horní části osmihranné části hlavně**, přímo před válcem, zatímco jiné nedostaly hledí. Přední mířidla byly obvykle úzké čepele. Sériové číslování se zdá být v jednom rozsahu, přičemž čísla „civilních“ i vojenských zbraní se neodlišovala. Přítomnost hranatého profilu lučíku nebo oválného lučíku se zdá být náhodná.

Na základě výzkumu, který ve své knize provedli Marcot a Paxton, je dnes známo, že ve sbírkách existuje jen hrstka rakouských Coltů, z nichž mnoho v institucionálních sbírkách. **Uvádějí osm známých sériových čísel, se zdá, že ve Spojených státech je méně než dvacet příkladů, přičemž v Americe je jen velmi málo, možná pět nebo šest M1849.** Nejlepším příkladem je pravděpodobně

143, který je ve sbírce Wadsworth Athenium. Tato zbraň se jeví jako standardní revolver námořního důstojníka rané výroby. Představují také tři příklady: # 262, # 685 a # 700. Oba # 262 a # 685 jsou součástí sbírky Henry M. Steward Jr. a v současné době jsou součástí sbírky VMI Museum.

Číslo 700 bylo součástí sbírky Will Hoffeld, když bylo vyfotografováno a popsáno na stranách 254 a 255 jejich knihy. Později byla součástí slavné sbírky skvělých evropských ručních zbraní Horst Held a já jsem ji nabídl k prodeji na začátku tohoto roku.

číslo 220, sériové číslo je umístěno na spodní straně rámu rukojeti. Zatímco **později se zdá, že rakouské revoly M1849 vyráběly Colt systém používání sériového čísla na většině dílů**, což mu umožnilo zdvojnásobit se jako montážní číslo. Tento revolver používá místo dílů sériové **číslo sestavy 4. Číslo 4 je umístěno na klínu, na zadní straně výstupku hlavně a na čele válce.**

Žádná další čísla sestavení nejsou viditelná bez významné demontáže. hlaveň, který měří 5,25 "s osmibokým průřezem o něco menším než 2", včetně nábojového kuželu. Desetidrážkové ústí hlavně revolveru **má nominální ráži 0,36, měří 0,365 "mezi zemí a přibližně 0,383" mezi drážkami.** Nábojový kužel měří v ústí .380 ". Ústí šestiválcové komory se mírně liší **od těsných až 0,382 palce až po 0,386 "**. Revolver má typicky dlouhý, úzký rakouský design rukojeti Colt.

Nr.760.VHÚ -

značen „PATENT 1849“, zprava „INNSBRUCK“.

899,

alamy

Nr. 354

"K:K:P: MASCH:FABR: / INNSBRUCK" . (HH)

Nr. ?

Tiroler Landesmuseum Ferdinandeum

Nr ? Levoča muzeum

Nr. 505 -Slovakian National Museum, Bratislava,

Rozdíly mezi KKP revolvery: K.u K.Maschinenfabrik Innsbruck byla manufaktura a mezi výrobky jsou rozdíly.

-rozdíly v délce hlavně -uvádí se 5,25“ až 5,5“ oproti 7,5“ u Dragoonu.

-rozdíly v rytině –ranná produkce byla hladká,povrch vypadá jako niklovaný,později byly zbraně zdobené rytím, která má proměnlivé motivy.

-rozdíly v popisu- Pravá strana rámu je vyryta dvěma řádky

K: K: PRV: MASCH: FABR. / INNSBRUCK.

nebo

K: K: P: MASCH: FABR. / INNSBRUCK.

Levá strana-nápis Patent 1849 odkazuje na udělení privilegia oprávnujícího k výrobě udělené 21.9.1849 ve Schwazu ,Tyroly. Nápis jsou provedeny rytím.

-rozdíl ve tvaru lučíku-tiggerguard zpočátku kopíruje Dragoon,později je zaoblený.Uvádí se ovšem,že tvar byl náhodný.

Odlišnosti mezi Ganahlem a Dragoonem :

-hmotnost- lze se setkat s tvrzením,evidentně nesmyslným,že:“Dragoon vážil 36/32 vídeňské libry =1,9kg ,ale oproti KKP revolveru byl asi o polovinu lehčí,neb ten vážil 128/32 víd.libry a údajně jde o hádanku.“Viz výstřižek.

The reduction in weight came from scaling it down from the ponderous Dragoon size. The Colt weighed 3 6/32 Viennese pounds (4 pounds, 2 ounces), and the Canahl Colt weighed about half as much as the Dragoon, 1 28/32 Viennese pounds. The increased range claimed is a puzzler.

Převážení popisovaného kusu ukázalo 2 brit.libry 2unce

Vysvětlení hádanky:

k záměně čísel nedošlo, Dragoon opravdu váží 4libry 2unce, což je asi 1,9kg

$\text{tzn. } 36/32 = 1,9\text{kg}, 1,125 = 1,9\text{kg}, 1 \text{ vídeňská libra} = 1,69\text{kg}$

Pokud se ke druhému číslu dostala jednička omylem, pak by to tedy bylo $28/32 = 0,875$.

$1,69 \times 0,875 = 1,478 \text{ kg}$.

Po převážení KKP revolveru ukázala se přibližně tato hmotnost. Přibližně proto, že popisovaný exemplář je o 2 cm kratší. Z praktického hlediska je to zbraň pro nošení těžká, ale manipulačně z hlediska hmotnosti pohodlná.

-konstrukce pažby-pažba je přišroubovaná zezadu rámu, nikoli zespoda, což zabraňuje vypadávání šroubů.

-tvar pažby, pažba je úzká, prodloužená. Z praktického hlediska je proto úchop mnohem pohodlnější než u Colt Navy, kde jeden až dva centimetry přece jen schází.

-zmenšení ráže na .36-.40 (uvádí se 9,5mm, jinde 9,2 mm) versus .44 údajně znamenalo větší

-dostřel a průraznost střely oproti Dragoonu. Dragoon-účinný dostřel 80-90 steps (225 vídeňských stop) Ganahl měl účinný dostřel 150-200 steps (500 vídeňských stop).

Srovnáme-li objem komor revolveru Dragoon a KKP a uvážíme-li rozdíl ve hmotnosti střely průměru 9,2 mm a .44, je krajně nepravděpodobné, že by energie revolveru KKP byla větší než Dragoonu.

-úprava nabíjecí páky – jedná se o nadměrně velkou otočnou část páky, která se ovšem jeví plně funkční, s větším dosahem než třeba u Coltu Navy.

-šrouby mají stejnou konstrukci jako Coltovy šrouby, ale menší průměr 5/32“BSF, zatímco Dragoon má 3/16“BSF., zato osy zámku má větší-3,75mm oproti 1/8“ u Dragoonu.

-nepatrně odlišný tvar spouště

-Osa válce je zakována do rámu roztlučením (Dragoon má šroub 3/8“BSF (asi 9,6mm) v délce 17/32“ (asi 13mm) jištěný malým horizontálním šroubem)

-drážkování-Ganahl 10 drážek, (Dragoon 7 drážek). Ústí hlavně u KKP revolveru dělá dojem tenkých zaoblených drážek, ale jsou ploché a relativně široké.

-lučik-počáteční výrobky byly hladké bez rytin s hranatým lučíkem typu Dragoonu, později byly ryté a nakonec ryté se zaobleným lučíkem. Některé prameny uvádí zaoblený lučík jako náhodný, tedy ne typický pro pozdní výrobu

Materiál a výroba:

Autotrovi se přes značnou snahu nepodařilo dohledat kompletní Coltovu technologii výroby. Tato byla ve své době záměrně utajena o čemž se zmiňuje Privilegium čili Patent ze Schwatzu.

Vycházíme-li z pozůstatků jižanské továrny na výrobu revolverů....., měla by se hlaveň vyrábět zkrucením železného hranolu podél osy a zkováním při zahnutém konci. Poté soustružení a provrtání (?) středové díry hlavně, pak následné frézování (?). Součástky byly lisovány, válec je buď výkovek z hranolu nebo výkovek se smotaného plechu.

Autor se domnívá, že rám byl odlitek s jádrem, který byl následně lisován.

Materiál: Tyrolská ocel . Povrch obsahuje inkluze strusky, typické pro R-U ocel

19.stol.(revolvery Colt byly vyráběny z norské rudy zpracované v ocel v Londýně a inkluze nemívají.)

V 19. století Tyroly nabídly ideální základy pro průmysl zpracování železa. Nejprve byly hodnoceny ložiska železa poblíž Schwazu a Fieberbrunnu, kov byl vyroben v hutích v Jenbachu a Fieberbrunnu (Pillersee) a rafinován v hamrech v Kastengstattu poblíž Kirchbichlu a Kleinboden poblíž Fügen (Egg, 258). V první polovině století byly založeny první továrny, rozsáhlá výrobní zařízení, která pracovala s novými, racionalizovanými výrobními technikami, a tak převyšovala předchozí řemeslnou výrobu. Státní privilegium poskytovalo ochranu před nadměrnou domácí a zahraniční konkurencí.

/ z lisování se v Coltově továrně v Londýně vyvinulo kování v zápustku,ale až později ne v r.1849./

Ve strojní výrobě sehrávaly roli frézky z Whitneyho (syn výrobce jeansů) továrny v Lincolnu proto zvané Lincoln a jsou vůbec první existující frézky,udržely se až do 20.let 20.století. Soustruhy jsou známé už ze starověku/

Vysoce pravděpodobně byla tepelně zušlechtěna jen aretační západka (vyjma pružin).

Vztah k R-U vojenské správě- ručních zbraně oficiálně zavedené v R-U armádě:

v r.**1848** byl zaveden Consoleho zámek na vuřtovou zápalku nahrazující křesadlový zámek u pistole M 1798 ráže 17,6mm,později zámek Augustinův.Všechno velmi mohutné jednoranné pistole délky asi 40cm.

r **1849**- Údajný pokus o zavedení Coltova revolveru ráže 11 mm Dragoon.Návrh vzbudil zájem armády,vyjádření bylo pochvalné,ale návrh nebyl přijat a nebo nebyl realizován.Z některých zdrojů byla prý výhrada ke hmotnosti.(1,9 kg)

r1849 byl navržen revolver KKP menší ráže 9,2 mm,což mohl vzbuzovat nedůvěru. Údajně měl KKP revolver lepší střelecké vlastnosti než Dragoon.Vyjádření vyznívalo velmi dobře,dokonce se objevuje slovo fenomenální.Menší ráže mohla vzbuzovat nedůvěru,ale ruční zbraň důstojníka je určena k donucení vlastních vojáků vykonat rozkaz a k tomu Colt Innsbruck vhodný byl.-návrh nepřijat,ale určité množství KKP revolverů obdrželo námořnictvo,ostatní si kupovali důstojníci soukromě. **Bohužel není známá cena.**

r.**1860**- navržen SA/DA revolver Scheinigg Ottakring Wien ,licence Adams-Beaumont ráže 13,9mm-zkoušky proběhly v r.1861-návrh nepřijat z důvodu ceny.Zbraň však byla oblíbená a důstojníci si ji pořizovali soukromě za vysokou cenu 60 zlatých.(Scheinigg byl menší než později přijatý Gasser.)

r.**1862**-přijata perkusní pistole Lorenz ráže 13,9mm.

r.**1870**-přijat revolver Gasser 12 mm CF.

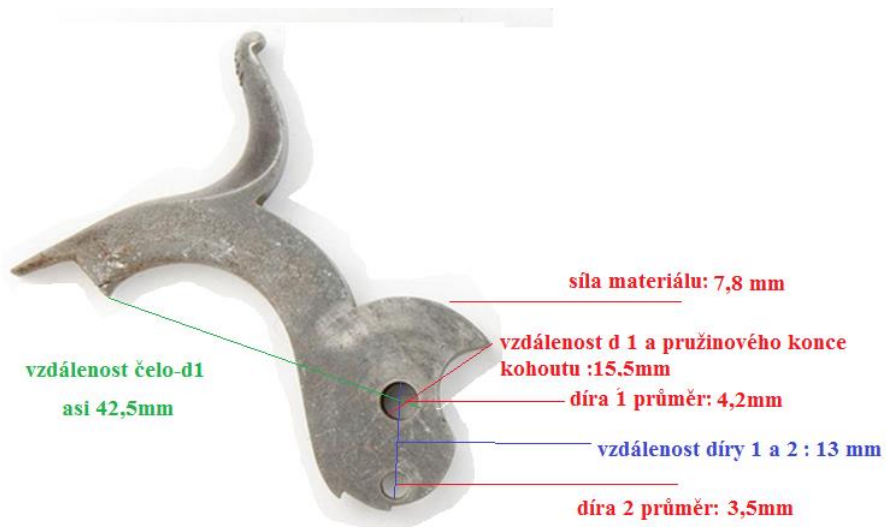
Srovnáme-li velikost a účinnost R-U zbraní té doby,vidíme,že armáda přijala jen robustní těžké a velmi výkonné zbraně.Otázkou pak je,proč vlastně odmítla Colt Dragoon,když za 20 let první armádou přijatý revolver Gasser měl stejné rozměry.

Ale i Gasser měl dvě verze-robustní,někdy až 40cm dlouhý pro mužstvo a menší Gasser –Kropatschek ráže 9mm pro důstojníky.Z tohoto důvodu lze říct,že nepřijetí Dragoonu do RU výbroje bylo chybou,spolu s KKP revolverem mohly tvořit podobný pár.

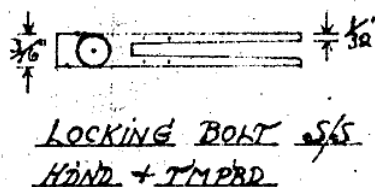
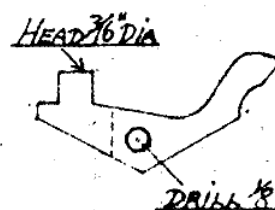
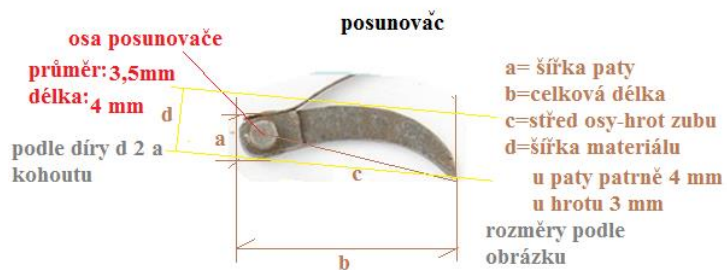
Fotografie součástek Innsbrucku pochází z aukce Invaluable 2020 ,výřezy z tech.výkresu se údajně týkají rev. Walker ! takže rozměry pro Innsbruck neplatí,ale kupodivu některé jsou shodné.

Pokud je inch =25,5mm,pak jde o tyto rozměry:

1/8“= 3,18 mm	3/64“= 1,19 mm
3/16“= 4,78 mm	9/64“= 3,58 mm
3/8“= 9,56 mm	drill No 30= 3,26 mm
1/32“=0,796mm	

rozměry odměřeny z originálu

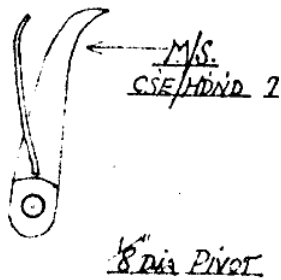
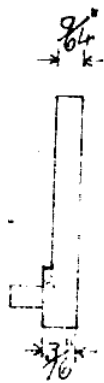
3/16"= 4,78 mm

1/8"= 3,18 mm

1/32"=0,796mm

3/16"= 4,78 mm

HAND + SPRING

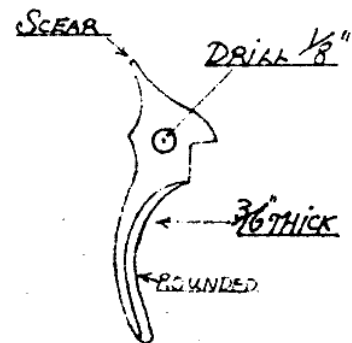

9/64" = 3,58 mm

spoušť

rozměry z obrázku velikostí upraveného podle velikosti orig.kohoutu

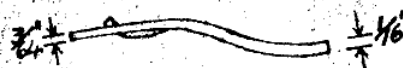
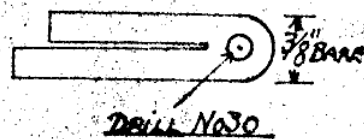
TRIGGER, M/S
CASEHARDENED

1/8" = 3,18 mm

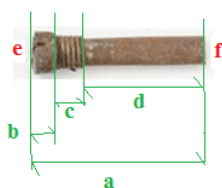
pružina spouště a aretace
díra a síla materiálu podle originálu, ostatní podle obrázku

MBINED TRIGGER + BOLT
SPRING HAND + TMRD

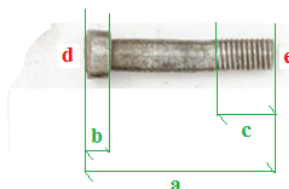

šroub aretace

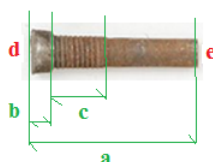
a=délka celková: asi 22mm podle rámu
b=výška hlavy: 3mm orig.
c=délka závitu: asi 4 mm podle rámu
závit BSF: D=4mm BSF=
d=délka kulatiny: 14,5mm podle rámu
e=průměr hlavy :5,2 mm orig.
f=průměr kulatiny: 3,75 mm orig.

šroub kohoutu

a=celková délka: 25 mm orig.
b=výška hlavy: 3mm orig.
c=délka závitu: 11,5mm
závit : BSF? D=4 mm= asi
d=průměr hlavy :6 mm orig.
e=průměr šroubu :4 mm orig.

šroub spouště

a=celková délka 23,5 mm orig.
b=výška hlavy :3 mm orig.
c=délka závitu : 6,5mm orig.
závit BSF? : D=4 mm BSF=
d=průměr hlavy :5,2 mm orig.
e=průměr kulatiny: 3,75 mm orig.

šrouby pažby

šroub č.1,č.2,č.3- celková délka 12 mm, 13 mm
průměr 4 mm
závit po celé délce
hlava prům.6mm
výška 3mm

šroub č.4,č.5 celková délka 12,5 mm
průměr 4 mm
závit po délce 6 mm
hlava prům. 6mm
výška 3,5mm

Problém se šrouby spočívá v tom, že Withworth r.1840 zavedl svůj závit s „Flankenwinkel“ 55 stupňů v několika provedeních z čehož to, které použil J. Ganahl se dnes označuje BSF a zatímco tehdy mělo rozměry 1/8“ a 5/32“, dnes se v normách uvádí velikost až od 3/16“, protože se závitníky BSF 1/8“ a 5/32“ dnes na trhu nenacházejí.